

08/234-1899/MP
- 09.12.2024

КИЇВСЬКА МІСЬКА РАДА
IV сесія IX скликання

Р І Ш Е Н Н Я

Київ

№ _____

ПРОЄКТ

Про звернення Київської міської ради до Верховної Ради України щодо усунення дискримінації родин загиблих Захисників та Захисниць України в частині виплати одноразової грошової допомоги

Відповідно до Конституції України, Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні», Закону України «Про соціальний і правовий захист військовослужбовців та членів їх сімей», Регламенту Київської міської ради, затвердженого рішенням Київської міської ради від 04.11.2021 № 3135/3176, з метою усунення дискримінації родин загиблих Захисників та Захисниць України в частині виплати одноразової грошової допомоги, Київська міська рада,

ВИРІШИЛА:

1. Направити звернення Київської міської ради до Верховної Ради України щодо усунення дискримінації родин загиблих Захисників та Захисниць України в частині виплати одноразової грошової допомоги, що додається.
2. Оприлюднити це рішення у встановленому порядку.
3. Контроль за виконанням цього рішення покласти на постійну комісію Київської міської ради з питань регламенту, депутатської етики та запобігання корупції.

Київський міський голова

Віталій КЛИЧКО

ПОДАННЯ:

Депутат Київської міської ради

Володимир БОНДАРЕНКО

ПОГОДЖЕНО:

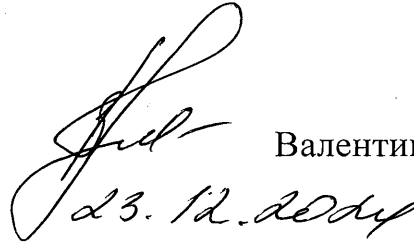
Постійна комісія Київської міської ради
питань з питань регламенту, депутатської
етики та запобігання корупції

Голова

Леонід ЄМЕЦЬ

Начальник управління правового
забезпечення діяльності
Київської міської ради

23.12.2014

Валентина ПОЛОЖИШНИК

ЗВЕРНЕННЯ

Київської міської ради до Верховної Ради України щодо усунення дискримінації родин загиблих Захисників та Захисниць України в частині виплати одноразової грошової допомоги

28 лютого 2022 Кабінет Міністрів України прийняв постанову № 168 «Питання деяких виплат військовослужбовцям, особам рядового і начальницького складу, поліцейським та їх сім'ям під час дії воєнного стану» (далі – Постанова). Пункт 2 цієї постанови передбачає, що сім'ям загиблих захисників України виплачується одноразова грошова допомога (далі – ОГД) в розмірі 15 млн грн.

Цілком підтримуючи ідею належного соціального захисту сімей полеглих захисників суверенітету та територіальної цілісності нашої держави, необхідно відміти, що залишається невирішеним питання виплати належного рівня ОГД сім'ям захисників, які загинули (померли) у війні проти російської федерації у період до оголошення воєнного стану.

Так, підпункт «а» пункту 1 статті 16-2 Закону України «Про соціальний і правовий захист військовослужбовців та членів їх сімей» (далі – Закон) передбачається виплата ОГД у разі загибелі (смерті) військовослужбовця, військовозобов'язаного або резервіста у розмірі, що залежно від підстав виплати, становить від 750-кратного прожиткового мінімуму, встановленого законом для працездатних осіб на 1 січня календарного року, або 500-кратного прожиткового мінімуму, встановленого законом для працездатних осіб на 1 січня календарного року (станом на цей календарний рік відповідно від 2 млн грн або 1,3 млн грн).

Таким чином, розмір ОГД, що виплачується сьогодні за Постановою та що виплачувався згідно з Законом, відрізняється у декілька разів.

Разом із цим, родини Захисників та Захисниць України, загиблих у період з 20 лютого 2014 року до 22 лютого 2024 року, об'єктивно вважають, що вказаними нормами законодавства України допущено неадекватне ставлення до загиблих Захисників та Захисниць України.

Описана дискримінація Захисників та Захисниць України, що віддали життя за нашу Батьківщину, є неприпустимою. Сім'ї Захисників та Захисниць України повинні мати однакові гарантії соціального захисту від держави.

На розгляді Верховної Ради України перебувають ряд законодавчих ініціатив щодо усунення вказаної дискримінації, зокрема, № 9166-1 від 04.04.2023 (н.д.У Мазурашу Г.Г.), № 9166 від 31.03.2023 (н.д.У Разумков Д.О. та ін.), проте наразі єдиним законодавчим органом України вони не розглянуті.

У зв'язку з цим, Київська міська рада звертається до Верховної Ради України щодо необхідності усунення дискримінації родин загиблих

Захисників та Захисниць України в частині виплати одноразової грошової допомоги.

Київський міський голова

Віталій КЛИЧКО

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

до проєкту рішення Київської міської ради

«Про звернення Київської міської ради до Верховної Ради України щодо усунення дискримінації родин загиблих Захисників та Захисниць України в частині виплати одноразової грошової допомоги»

1. Опис проблем, для вирішення яких підготовлено проєкт рішення Київради, обґрунтування відповідності та достатності передбачених у проєкті рішення Київради механізмів і способів вирішення існуючих проблем, а також актуальності цих проблем для територіальної громади міста Києва

28 лютого 2022 Кабінет Міністрів України прийняв постанову № 168 «Питання деяких виплат військовослужбовцям, особам рядового і начальницького складу, поліцейським та їх сім'ям під час дії воєнного стану» (далі – Постанова). Пункт 2 цієї постанови передбачає, що сім'ям загиблих захисників України виплачується одноразова грошова допомога (далі – ОГД) в розмірі 15 млн грн.

Цілком підтримуючи ідею належного соціального захисту сімей полеглих захисників суверенітету та територіальної цілісності нашої держави, необхідно відміти, що залишається невирішеним питання виплати належного рівня ОГД сім'ям захисників, які загинули (померли) у війні проти російської федерації у період до оголошення воєнного стану.

Так, підпункт «а» пункту 1 статті 16-2 Закону України «Про соціальний і правовий захист військовослужбовців та членів їх сімей» (далі – Закон) передбачається виплата ОГД у разі загибелі (смерті) військовослужбовця, військовозобов'язаного або резервіста у розмірі, що залежно від підстав виплати, становить від 750-кратного прожиткового мінімуму, встановленого законом для працездатних осіб на 1 січня календарного року, або 500-кратного прожиткового мінімуму, встановленого законом для працездатних осіб на 1 січня календарного року (станом на цей календарний рік відповідно від 2 млн грн або 1,3 млн грн).

Таким чином, розмір ОГД, що виплачується сьогодні за Постановою та що виплачувався згідно з Законом, відрізняється у декілька разів.

Разом із цим, родини Захисників та Захисниць України, загиблих у період з 20 лютого 2014 року до 22 лютого 2024 року, об'єктивно вважають, що вказаними нормами законодавства України допущено неадекватне ставлення до загиблих Захисників та Захисниць України.

Описана дискримінація Захисників та Захисниць України, що віддали життя за нашу Батьківщину, є неприпустимою. Сім'ї Захисників та Захисниць України повинні мати однакові гарантії соціального захисту від держави.

На розгляді Верховної Ради України перебувають ряд законодавчих ініціатив щодо усунення вказаної дискримінації, зокрема, № 9166-1 від 04.04.2023 (н.д.У Мазурашу Г.Г.), № 9166 від 31.03.2023 (н.д.У Разумков Д.О. та ін.), проте наразі єдиним законодавчим органом України вони не розглянуті.

У зв'язку з цим, Київська міська рада звертається до Верховної Ради України щодо необхідності усунення дискримінації родин загиблих Захисників та Захисниць України в частині виплати одноразової грошової допомоги.

2. Правове обґрунтування необхідності прийняття рішення Київради із посиланням на конкретні положення нормативно-правових актів, на підставі й на виконання яких підготовлено проєкт рішення Київради

Проєкт рішення Київської міської ради пропонується ухвалити у відповідності до Конституції України, Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні», Закону України «Про соціальний і правовий захист військовослужбовців та членів їх сімей», Регламенту Київської міської ради, затвердженого рішенням Київської міської ради від 04.11.2021 № 3135/3176.

3. Опис цілей і завдань, основних положень проєкту рішення Київради, а також очікуваних соціально-економічних, правових та інших наслідків для територіальної громади міста Києва від прийняття запропонованого проєкту рішення Київради

Проєкт рішення Київської міської ради підготовлений з метою усунення дискримінації родин загиблих Захисників та Захисниць України в частині виплати одноразової грошової допомоги.

Реалізація мети передбачає звернення Київської міської ради до Верховної Ради України із акцентуалізацією вказаної проблеми та вказівкою на законопроєкти, які можуть допомогти у її вирішенні.

4. Інформація про те, чи стосується проєкт рішення прав і соціальної захищеності осіб з інвалідністю

Проєкт рішення не стосується прав і соціальної захищеності осіб з інвалідністю.

5. Інформація про те, чи містить проєкт рішення службову інформацію у розумінні статті 6 Закону України «Про доступ до публічної інформації»

Проєкт рішення не містить службову інформацію у розумінні статті 6 Закону України «Про доступ до публічної інформації».

6. Інформація про те, чи містить проєкт рішення інформацію про фізичну особу (персональні дані) у розумінні статей 11 та 21 Закону України «Про інформацію» та статті 2 Закону України «Про захист персональних даних»

Проєкт рішення не містить інформацію про фізичну особу (персональні дані) у розумінні статей 11 та 21 Закону України «Про інформацію» та статті 2 Закону України «Про захист персональних даних».

7. Фінансово-економічне обґрунтування

Реалізація проекту рішення Київської міської ради не впливає на показники бюджету міста Києва.

8. Прізвище або назва суб'єкта подання, прізвище, посада, контактні дані доповідача проекту рішення Київради на пленарному засіданні та особи, відповідальної за супроводження проекту рішення Київради

Суб'єктом подання проекту рішення Київської міської ради є депутат Київської міської ради Володимир БОНДАРЕНКО. Особою, відповідальною за супроводження проекту рішення Київської міської ради та доповідачем проекту рішення Київської міської ради є депутат Київської міської ради, Володимир БОНДАРЕНКО.

Депутат Київської міської ради

Володимир БОНДАРЕНКО

ГО «Незламні матері України»

Юридична адреса: 02088, м. Київ, вул. Переяславська, 9-б.

РНОКПП: 42416445

тел.: +380980132181, e-mail: red.kharchenko@gmail.com

НЕЗЛАМНІ

МАТЕРІ УКРАЇНИ

Вих. _____

Від 06.11.2024

*"Одержано"
11.11.2024 р. о 13:30
під час особистого
прийому.*

Володимир В. Бондаренко

Заступнику міського голови,
секретарю Київської міської ради
Бондаренко В.В.

Голови правління

ГО «Незламні матері України»

Наталії Харченко

Шановний Володимире Володимировичу!

Користуючись нагодою, засвідчую Вам свою глибоку повагу, та звертаюсь до Вас за захистом прав та інтересів матерів загиблих Захисників і Захисниць України, які зазнають явної дискримінації через недосконале та застаріле законодавство, оскільки попередні звернення не дали жодного результату.

Так, 20 лютого 2014 року російська федерація вступила у війну проти держави Україна шляхом початку збройного захоплення інфраструктури та території України на Кримському півострові, його окупації та відторгнення через подальшу незаконну анексію, а також вторгненням своїми військовими розвідувально-диверсійними підрозділами на Сході України (зокрема у Слов'янську та Червоному Лимані). У серпні 2014 р. відбулося вторгнення регулярних підрозділів збройних сил російської федерації на територію України **без оголошення війни.**

Цими подіями був розпочатий перший етап російсько-української війни.

Попри численні факти участі збройних сил та докази прямої причетності росії до війни, офіційно країна агресор не визнавала факту свого вторгнення в Україну, тому з українського боку до **24 лютого 2022 року** війна розглядалася як неоголошена, а юридично на сході України тривали антитерористична операція (2014—2018) та операція Об'єднаних Сил (2018 – 2022).

Надалі, **22 лютого 2022 року** рф визнала незалежність окупованих українських територій на Донбасі (т. зв. "ДНР" і "ЛНР"), після чого їхній президент підписав відповідні документи. Тієї ж ночі армія рф відкрито увійшла та окупувала східні терени Донецької та Луганської областей України.

24 лютого 2022 року збройні сили рф розпочали повномасштабне вторгнення з трьох напрямків усіма видами військ на територію держави Україна, атакувавши її територію з півночі, сходу та півдня наземними і космічно-повітряними військами.

До безпосередньої участі в захисті державного суверенітету та територіальної цілісності України залучені військовослужбовці Збройних Сил України, Національної гвардії України та багато інших працівників силових структур в Україні, які на протязі всього тривалого періоду часу здійснювали та продовжують здійснювати бойові завдання та операції в надскладних умовах, зазнаючи непоправних втрат.

Наразі, відповідно до Постанови Кабінету Міністрів України № 168 від **28 лютого 2022 р.** «Питання деяких виплат військовослужбовцям, особам рядового і начальницького складу, поліцейським та їх сім'ям під час дії воєнного стану» визначено право на отримання **15 мільйонів гривень** одноразової допомоги родинам загиблих військових, які боролися проти окупантів, починаючи з 24 лютого 2022 року.

Водночас до повномасштабного вторгнення розмір таких виплат сім'ям загиблих був встановлений «Порядком призначення і виплати одноразової грошової допомоги у разі загибелі (смерті), інвалідності або часткової втрати працездатності без встановлення інвалідності військовослужбовців, військовозобов'язаних та резервістів, які призвані на навчальні (або перевірочні) та спеціальні збори чи для проходження служби у військовому резерві», затвердженому Постановою Кабінету Міністрів № 975 від 25 грудня 2013 р. та становив **від 500 до 750 прожитковим мінімумам доходів громадян** встановленого законом для працездатних осіб на 1 січня календарного року, в якому настала загибель (смерть).

Зараз чітко вбачається своєрідний поділ українських родин, які мають право на таку компенсацію, безпосередньо самих військовослужбовців, їх заслуг перед Батьківщиною, шляхом, як би це не пролунало, знецінення вартості життя тих військовослужбовців, які віддали своє життя виконуючи свій обов'язок до повномасштабного вторгнення починаючи з подій 2014-го року порівняно з тими, хто загинув вже після подій 24 лютого 2022 року.

Абсолютно очевидним є той факт, що подібний поділ є неприпустимим по відношенню до своїх громадян, несе значну психологічну

та моральну шкоду, несе гостру загрозу загальному моральному духу народу, підриває авторитет та знецінює довіру до представників влади-у всіх тих, хто втратив через війну найдорожче – життя близької людини, зазнали непоправних втрат, які не можливо оцінити будь якими компенсаціями.

Дана обставина викликає абсолютний резонанс в суспільстві та потребує негайного врегулювання на законодавчому рівні.

Зокрема, слід зазначити про наявність ознак дискримінації щодо виплати одноразової грошової допомоги членам сімей загиблих померлих Захисників і Захисниць в залежності від часу загибелі (АТО, ООС, воєнний стан) під час виконання обов'язків військової служби. Питання виплати одноразової грошової допомоги членам сімей загиблих (померлих) військовослужбовців, які є учасниками бойових дій та загинули під час виконання ними обов'язків військової служби при захисті Батьківщини або померли внаслідок поранення, контузії, каліцтва або захворювання, отриманих під час виконання ними обов'язків військової служби при захисті Батьківщини (надалі члени сімей загиблих (померлих), регулюються нормами Законів України «Про соціальний і правовий захист військовослужбовців та членів їх сімей» та «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту».

Так, відповідно до положень підпунктів 1-3 пункту другого статті 16, статті 16¹, підпункту «а» пункту 1 статті 16² Закону України «Про соціальний і правовий захист військовослужбовців та членів їх сімей» та частини 7 статті 15 Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту» членам сімей загиблих (померлих) призначається і виплачується одноразова грошова допомога у зв'язку із загибеллю (смертю) військовослужбовця якщо смерть настала внаслідок поранення, контузії, каліцтва, захворювання, пов'язаних з виконанням обов'язків військової служби у розмірі 750-кратного прожиткового мінімуму, встановленого законом для працездатних осіб, на 1 січня календарного року, що у 2024 році складає 2 271 000 (3028x750) гривень.

Разом з тим, згідно з пунктом 3 статті 16² Закону України «Про соціальний і правовий захист військовослужбовців та членів їх сімей» розмір одноразової грошової допомоги у разі загибелі (смерті) військовослужбовця в період дії воєнного стану визначається Кабінетом Міністрів України з урахуванням такого: розмір одноразової грошової допомоги, що виплачується у разі загибелі (смерті) військовослужбовця під час виконання ним обов'язків військової служби, не може становити менше 15 мільйонів гривень.

Так, у зв'язку з військовою агресією Російської Федерації проти України Указами Президента України від 24.02.2022 №64 та від 24.02.2022 № 69 введено військовий стан в Україні та оголошено загальну мобілізацію. На виконання зазначених Указів Президента України Кабінетом Міністрів України 28.02.2022 прийнято Постанову №168 «Питання деяких виплат військовослужбовцям, особам рядового та начальницького складу, поліцейським та їх сім'ям під час дії воєнного стану», пунктом 2 якої

установлена виплата членам сімей загиблих (померлих) військовослужбовців, які померли внаслідок поранення (контузії, травми, каліцтва), отриманого у період дії воєнного стану під час захисту Батьківщини, участі у бойових діях або забезпеченні здійснення заходів з національної безпеки і оборони, відсічі і стримування збройної агресії, перебуваючи безпосередньо в районах їх ведення (здійснення), зокрема на тимчасово окупованій Російською Федерацією території України, на території між позиціями сил оборони та позиціями військ держави-агресора, у період здійснення зазначених заходів, не пізніше ніж через один рік після поранення (контузії, травми, каліцтва) одноразової грошової допомоги в розмірі 15 000 000 грн.

Отже, розмір соціальної виплати членам сімей загиблих (померлих) військовослужбовців під час дії воєнного стану перевищує майже в сім разів розмір подібної виплати, яка встановлена для членів сімей загиблих (померлих) до 24.02.2022 року. За існуючої ситуації нормативного регулювання виплати одноразової грошової допомоги членам сімей загиблих (померлих) військовослужбовців останні у випадку, якщо військовослужбовець загинув до 24.02.2022 року отримують суму виплати, яка значно менша, ніж у випадку загибелі (смерті) військовослужбовця під час дії воєнного стану, тобто після 24.02.2022 року. Зазначена обставина викликає ряд зауважень з приводу соціальної справедливості.

Так, суспільна думка полягає в тому, що війна почалася в лютому 2014 року з окупації Російською Федерацією Криму та деяких районів Донецької та Луганської областей та триває вже більш 10 років. Ця теза неодноразово озвучувалася політичним істеблішментом України. Зазначена обставина вказує на те, що громадськість та політичне керівництво країни, яке також висловлює думки суспільства, не відрізняє статус загиблих у війні військовослужбовців в залежності від наявності режиму воєнного стану. Більш того, членам родин загиблих під час АТО, ООС та дії воєнного стану при захисті Батьківщини військовослужбовців відповідно до статті 10¹ Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту» надано однаковий статус – членів сімей загиблих (померлих) Захисників і Захисниць України.

Виникає ситуація за якої держава виплачує членам сім'ї військовослужбовців загиблих (померлих) під час виконання обов'язків військової служби при захисті Батьківщини від агресії Російської Федерації, тобто за однакових фактичних обставин, одноразову грошову допомогу в різних розмірах в залежності від наявності режиму воєнного стану на момент загибелі (смерті).

Таким чином, члени сімей військовослужбовців, загиблих під час бойових дій до 24.02.2022 року знаходяться у нерівних умовах щодо соціального захисту з боку держави по відношенню до членів сімей загиблих військовослужбовців, які загинули вже під час дії режиму воєнного стану.

Подібне регулювання правових відносин з виплати одноразової грошової допомоги членам родин загиблих (померлих) містить ознаки дискримінації. Взагалі незрозуміло чому держава забезпечує більш вагомий

соціальний захист членам родин військовослужбовців, які загинули під час виконання обов'язків військової служби при захисті Батьківщини під час дії воєнного стану по відношенню до членів таких сімей, рідні яких загинули до 24.02.2022 року. Тобто після прийняття зазначеного нормативного акту існує дві групи осіб, рідні яких загинули, виконуючи військовий обов'язок при захисті Батьківщини та мають право на отримання одноразової грошової допомоги в різному розмірі в залежності від часу загибелі військовослужбовця, що в даному випадку є дискримінаційною ознакою. При цьому будь-яка правомірна мета такого різного поводження по відношенню до людей, які втратили своїх рідних на війні, відсутня.

По-друге, діють відверто дискримінаційні положення законодавства щодо соціального захисту членів родин загиблих Захисників і Захисниць України, які, перебували у складі добровольчих формувань, що були утворені або самоорганізувалися для захисту незалежності, суверенітету, територіальної цілісності України та загинули під час дії воєнного стану.

Так розмір одноразової грошової допомоги у разі загибелі зазначеної категорії Захисників і Захисниць України, яка виплачується членам їх сімей, відповідно до положень ч. 7 ст. 15 Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту» визначений відповідно до підпункту "а" пункту 1 статті 16⁻² Закону України "Про соціальний і правовий захист військовослужбовців та членів їх сімей" та складає 750 прожиткових мінімумів, встановлених законом для працездатних осіб на 1 січня календарного року загибелі (смерті), що дорівнює 1860750 гривень станом на 2022 рік.

В той же час, як вже зазначалося вище, відповідно до абзацу 1 пункту 3 ст. 16-2 Закону України "Про соціальний і правовий захист військовослужбовців та членів їх сімей", розмір одноразової грошової допомоги у разі загибелі (смерті) військовослужбовця в період дії воєнного стану становить 15 мільйонів гривень.

Отже, на законодавчому рівні закріплене різне ставлення до окремих груп членів сімей загиблих (померлих) Захисників і Захисниць України при виплаті одноразової грошової допомоги в залежності, що свідчить в свою чергу про наявність ознак дискримінації.

За такого стану діючого законодавства на цей час держава виплачує членам сімей загиблих Захисників і Захисниць України під час виконання одного і того ж обов'язку із захисту Батьківщини від агресії російської федерації, тобто за однакових фактичних обставин, одноразову грошову допомогу в різних розмірах в залежності від наявності або відсутності у загиблої особи статусу військовослужбовця, що є дискримінаційною ознакою.

Таким чином, члени сімей загиблих (померлих) Захисників і Захисниць України, які не мали статусу військовослужбовця та також віддали своє життя за незалежність та територіальну цілісність України, добровільно виконуючи конституційний обов'язок з захисту Батьківщини під час дії воєнного стану, знаходяться у нерівних умовах щодо соціального захисту з

боку держави по відношенню до членів сімей загиблих військовослужбовців, які загинули за тих же обставин.

Подібне регулювання правових відносин з виплати одноразової грошової допомоги членам родин загиблих (померлих) Захисників і Захисниць України носить дискримінаційний характер. Взагалі незрозуміло чому держава забезпечує більш вагомий соціальний захист членам родин військовослужбовців, які загинули під час виконання обов'язків військової служби при захисті Батьківщини під час дії воєнного стану по відношенню до членів сімей загиблих Захисників і Захисниць України, які не мали статусу військовослужбовця, але також при виконанні свого конституційного обов'язку віддали своє життя за Батьківщину.

Отже існує дві групи осіб, рідні яких загинули, виконуючи військовий обов'язок при захисті Батьківщини та мають право на отримання одноразової грошової допомоги в різному розмірі в залежності від наявності статусу військовослужбовця, що в даному випадку є дискримінаційною ознакою. При цьому будь-яка правомірна мета такого різного поводження по відношенню до людей, які втратили своїх рідних на війні, відсутня. Відповідна грошова допомога є засобом матеріальної підтримки з боку держави членів родин загиблих, але не зрозуміло, чому держава вважає, що родини загиблих добровольців, які не мали статусу військовослужбовця, потребують значно меншої матеріальної підтримки.

З приводу наявності ознак дискримінації при правовому регулюванні зазначених вище питань слід зауважити, відповідно до пункту 2 частини першої статті 1 Закону України «Про засади запобігання та протидії дискримінації в Україні» дискримінація - ситуація, за якої особа та/або група осіб за їх ознаками раси, кольору шкіри, політичних, релігійних та інших переконань, статі, віку, інвалідності, етнічного та соціального походження, громадянства, сімейного та майнового стану, місця проживання, мовними або іншими ознаками, які були, є та можуть бути дійсними або припущеними (далі - певні ознаки), зазнає обмеження у визнанні, реалізації або користуванні правами і свободами в будь-якій формі, встановленій цим Законом, крім випадків, коли таке обмеження має правомірну, об'єктивно обгрунтовану мету, способи досягнення якої є належними та необхідними.

Законодавство України ґрунтується на принципі недискримінації, що передбачає незалежно від певних ознак:

- 1) забезпечення рівності прав і свобод осіб та/або груп осіб;
- 2) забезпечення рівності перед законом осіб та/або груп осіб;
- 3) повагу до гідності кожної людини;
- 4) забезпечення рівних можливостей осіб та/або груп осіб (стаття 2 Закону України «Про засади запобігання та протидії дискримінації в Україні»).

Відповідно до приписів статті 4 Закону України «Про засади запобігання та протидії дискримінації в Україні» дія цього Закону поширюється на соціальний захист.

Стаття 1 Протоколу 12 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод наголошує, що здійснення будь-якого передбаченого

законом права забезпечується без дискримінації за будь-якою ознакою, наприклад за ознакою статі, раси, кольору шкіри, мови, релігії, політичних чи інших переконань, національного чи соціального походження, належності до національної меншини, майнового стану, народження або за іншою ознакою. Ніхто не може бути дискримінований будь-яким органом державної влади за будь-якою ознакою.

Європейський суд з прав людини в рішенні від 06.01.2005 у справі Хогендейк проти Нідерландів («Hoogendijk v. the Netherlands», № 58641/00) зазначив, що антидискримінаційне право забороняє по-різному ставитися до осіб чи груп людей, що перебувають в однакових ситуаціях, а також однаково ставитися до осіб чи груп людей, що перебувають в різних ситуаціях.

Зазначені вище положення Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод імплементовані до законодавства України, зокрема будь-які форми дискримінації заборонені згідно з положеннями статті 6 Закону України «Про засади запобігання та протидії дискримінації в Україні».

Слід зазначити, що суб'єктами законодавчої ініціативи з метою усунення дискримінацій положень в діючому законодавстві у Верховній Раді України щодо першого означеного питання було зареєстровано низку законопроектів з питань виплати одноразової грошової допомоги у разі загибелі (смерті) військовослужбовців (№№ 9166, 30313, 30313-1, 30313-2, 30313-3, 30313-4, 30313-5, 30313-6), які передбачають, що сім'ї, які отримали, чи яким нараховано (але ще не виплачено) одноразову грошову допомогу у період з 14 квітня 2014 року (дата початку антитерористичної операції) до 24 лютого 2022 року, матимуть змогу отримати перерахунок одноразової грошової допомоги. Однак з незрозумілих причин до цього часу зазначені вище законопроекти не виносилися на голосування навіть у першому читанні.

У випадку неврегулювання цієї ситуації на законодавчому рівні існуватиме несправедливе поводження до членів сімей загиблих Захисників і Захисниць України, що викликатиме соціальне напруження та кризу довіри до державних інституцій вказаної категорії осіб, що в майбутньому може призвести до звернень до Європейського Суду з прав людини внаслідок порушення ст. 14 (Заборона дискримінації) Конвенції Про захист прав людини і основоположних свобод.

Конституція України закріплює, що Україна є суверенна і незалежна, демократична, соціальна, правова держава, в якій визнається і діє принцип верховенства права.

Відповідно до статей 36, 40 Конституції України, усі мають право направляти індивідуальні чи колективні письмові звернення або особисто звертатися до органів державної влади, органів місцевого самоврядування та посадових і службових осіб цих органів, що зобов'язані розглянути звернення і дати обґрунтовану відповідь у встановлений законом строк.

Відповідно до ч. 1 ст. 89 Закону України «Про Регламент Верховної Ради України», право законодавчої ініціативи у Верховній Раді належить Президенту України, народним депутатам, Кабінету Міністрів України.

На підставі вищевикладеного, керуючись Законами України «Про звернення громадян», «Про громадські об'єднання»,

ПРОСИМО:

Зробити запит-звернення від депутатів Київської міської ради до Президента України, Верховної Ради України, Кабінету Міністрів України та Міністерства у справах ветеранів щодо усунення соціальної несправедливості щодо розміру одноразовою грошової допомоги у разі загибелі (смерті) для родин загиблих військовослужбовців, які віддали своє життя за Україну до початку повномасштабного вторгнення у лютому 2022 року.

Відповідно до статей Закону України про місцеве самоврядування в Україні

З повагою,

Голова ГО «Незламні матері України»

Н.О. Харченко